

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 61**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Landskronan 18.11.14.

ifrån. Här talas så mycket om sjukdom, det kommer alltid likaså störtande, de ha knölar i bröstet och eos i fötterna, och bronchitis och jag vet inte allt. Fruntimmer äro ett sär-
 get släkte till att ha många tillfällen till bekymmer -

Skall bli roligt så din kritik i morgon. Först var det meningene, att saken verkligen skulle ha tilldragit sig, sedan skändes jag för att tjuga så gråsligt. Jag har ett samvete i alla fall, och står förståslet stilla på mig. Det blir grusligt att börja på igen. Jag är så loj nu, att jag lika gärna öfvergifve saken. Kan du ej känna dig så där trefligt loj, så du inte frågar efter hur något går. Det är ett nöje.

Gå nu bara inte och lät mörda dig af kritiken, innan du visat mig Italiern -
 Din Selma -

Älskade!

Tack för den stora sändningen i morgon. Varberg är dock en bra vägg. Det såg riktigt fint ut i Havsdelstidningen. Elise Kalmros och jag ha kommit öfverens om, att det riktigt kan vara nöj. Publikken var ju älsklig och applåderade. Hvad kan det vara för kamrat de har, den männna de iugenting om? Vätte du stå sig de trettio gångarna och ännu fler. Det är ju också vävligt, när de kladda så, att de säga att de väntat bättre. Det blir man just ej und öfver. Säg för resten ej att du aldrig mer skall vara lättvinnig. Om man inte vare lättvinnig hvad skulle

slå komma ut. Inte kan man säga,
att Sofie kommit ut i lättsinne,
så som du arbetat på den.

Tack för den! Det du, den ser trevlig
ut, det är en god och härlig sak. Sä-
dant där läckeraktigt innehåll är och
bra därför att man tror det skall
bli starkt. Om boken finns här
på boklidan redan, så köpa vi den
strax till vårt länebibliotek. Vi äm-
na göra goda affärer med den.

Om det nu varit så väl, att jag ej läst
den redan, skulle jag slukat den och
gett mitt andämnas, nu kan jag ej
bedöma den. Litet feber har jag
för den. Det är ju ej märkvärdigt.

Betty är svår som ej låter sig öf-
vervinnas. Jag kan knappast förstå,
att du vågat slig ut med något som

hon ej gillat. Det är stor synd att säga att
du är seg. Så man sett hur rädd du
är, så börjar man tycka att du är modig.
Det du, jag hade mest af allt lyst till
att skriva det vildaste skoj, men jag
har en känsla af att vi resa öfver till
Gotland och vägorna gå högt omkring
oss och att du föredrar att skratta
en annan gång. Det är med mig
som med studenterna på Fejers, soveli-
ga blifvo riktigt vilot galna, när de
vara som mest bekymrade. Jag har
hört några skjutsköterske historier därifrån.
(Det du, att man under hela tiden ej kunde
skaffa nog nattkär. Ständigt brist, trots
allt rekviseranse, ändligen, då alla sett,
kom dagen efter 1000 stycken. Superlet.)

Men du skall verkligen slippa skoj,
och Gud vet hoar jag skulle ta det